

UCHWAŁA
Komisji habilitacyjnej
z dnia 1 marca 2021 r.
powołanej przez Radę Dziedziny Nauk Społecznych UKW w Bydgoszczy
Uchwałą nr 48/2019/2020 z dnia 8 czerwca 2020 r.
do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego Doktora Roberta Pawlaka
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika

§ 1

Komisja, na posiedzeniu odbytym przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, w dniu 1 marca 2021 roku, w jawnym głosowaniu, działając na podstawie art. 221 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce (Dz. U. z 2020 r., poz. 85, z późniejszymi zmianami), oraz na podstawie par. 5 i 6 Regulaminu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego (stanowiącego załącznik nr 1 do Uchwały 221/2018/2019 Senatu UKW z dnia 24 września 2019 r.), po zapoznaniu się z czterema negatywnymi recenzjami sporządzonymi w postępowaniu habilitacyjnym Doktora Roberta Pawlaka i dokumentacją wniosku, zgodnie z art. 221 ust. 10 ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce, niezależnie od treści autoreferatu i przebiegu kolokwium habilitacyjnego oraz dyskusji w trakcie posiedzenia:

negatywnie opiniuje wniosek Doktora Roberta Pawlaka o nadanie Mu stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika.

Wynik jawnego głosowania nad podjęciem uchwały zawierającej pozytywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego był następujący:

- 0 głosów za,
- 7 głosów przeciw,
- 0 głosów wstrzymujących się.

Wynik jawnego głosowania nad podjęciem uchwały zawierającej negatywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego był następujący:

- 7 głosów za,
- 0 głosów przeciw,
- 0 głosów wstrzymujących się.

§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik nr 1, który stanowi jej uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Przewodniczącemu Rady Dziedziny Nauk Społecznych UKW w Bydgoszczy.

Członkowie Komisji uczestniczący w posiedzeniu:

1. Prof. dr hab. Bogusław Śliwerski – przewodniczący komisji
2. Prof. dr hab. Roman Leppert – sekretarz komisji
3. Prof. dr hab. Teresa Hejnicka-Bezwińska – recenzent

4. Prof. dr hab. Krzysztof Konarzewski – recenzent
5. Prof. dr hab. Ewa Wysocka – recenzent
6. Dr hab. Anna Zielińska prof. UW – recenzent
7. Dr hab. Helena Ostrowicka prof. uczelni – członek komisji

Załącznik nr 1: Uzasadnienie uchwały Komisji habilitacyjnej
z dnia 1 marca 2021
zawierającej negatywną opinię w sprawie nadania
Doktorowi Robertowi Pawlakowi stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika

W postępowaniu habilitacyjnym wszczętym na wniosek Doktora Roberta Pawlaka przygotowane zostały cztery recenzje, wszystkie kończą się stwierdzeniem, że osiągnięcia naukowe przedstawione przez Habilitanta nie odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.).

I tak:

- Prof. dr hab. Teresa Hejnicka-Bezwińska stwierdziła w konkluzji swojej recenzji:

„Dokonana analiza dokumentacji przygotowanej przez dr. Roberta Pawlaka skłania mnie do sformułowania stanowiska o braku poparcia dla wniosku o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego w zakresie pedagogiki, ponieważ:

1. Dorobek naukowy Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora nauk humanistycznych w zakresie socjologii nie wnosi istotnego wkładu w rozwój pedagogiki jako dyscypliny naukowej. Choć monografia *Przemiany edukacyjne w małym mieście* (2016) ujawnia wyższy poziom kompetencji teoretyczno-metodologicznych Habilitanta niż poprzednie, to nadal słabą stroną w badaniu i przedstawianiu zmian edukacyjnych jest ich ahistoryczność oraz nikły związek z metodologią badań pedagogicznych, korelujący z pewnymi brakami wiedzy o zmianach oświatowych, które są opisywane, wyjaśniane i interpretowane w pedagogicznej perspektywie poznawczej. Możemy zatem mówić na tym etapie oceny dorobku Habilitanta, że rokuje on wniesienie wkładu w rozwój pedagogiki, ale trudno byłoby z przekonaniem opowiedzieć się za tym, że jest to już wkład znaczący.

2. W tej sytuacji dokonania w innych obszarach działalności naukowej, organizacyjnej, dydaktycznej i popularyzatorskiej nie mogą zmienić przedstawionego stanowiska w sprawie. (...)

Stwierdzam zatem, że dorobek dr. Roberta Pawlaka nie spełnia wymogów określonych w ustawie (Art. 219 ust. 1 pkt 2) Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018, poz. 1668) i zgłaszuję za odmową poparcia jego wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego w zakresie pedagogiki” (s. 11 recenzji).

- Prof. dr hab. Ewa Wysocka w konkluzji przygotowanej recenzji stwierdziła:

„Konkludując, dorobek naukowy w obszarze głównych osiągnięć wskazanych przez Habilitanta (i pozostałe kryteria), (...) stanowi niewystarczający wkład autorski w nauki

społeczne, a co szczególnie istotne – nie jest powiązany i nie da się bezpośrednio wpisać w nauki o wychowaniu (dyscyplina pedagogika).

Habilitant posiada w moim odczuciu ogromny potencjał badawczy i otwiera nowe pola badawcze, ale ich realizacja wymaga jednak dla dobrej jakości wykonania własnych projektów naukowych znacznie większej świadomości i dyscypliny metodologicznej (której Habilitant od początku swojej kariery naukowej nie rozwija).

Uważam zatem, że na podstawie przedłożonych dokumentów oraz analizy zarówno formalnej, jak i oceny jakościowej osiągnięć naukowych i dorobku, dr Robert Pawlak nie spełnia w stopniu dostatecznym wymagań stawianych w postępowaniu habilitacyjnym wedle nowej ustawy (...)” (ss. 21-22 recenzji).

- Prof. dr hab. Krzysztof Konarzewski w konkluzji sporządzonej recenzji stwierdził:

„Z trzech warunków określonych w ustawie Kandydat nie spełnia jednego, ale najważniejszego: nie ma w swoim dorobku prac stanowiących znaczny wkład w rozwój pedagogiki. Książka przedstawiona jako główne osiągnięcie naukowe opisuje z nużącą szczegółowością warunki geograficzne, społeczne, gospodarcze i oświatowe jednej gminy, której nie wyróżnia spośród innych nic, co by zasługiwało na uwagę nauk społecznych. Badania referowane w książkach i artykułach charakteryzują się prymitywizmem metodologicznym, który maskują zapowiedzi stosowania zaawansowanych metod badawczych. Studium przypadku okazuje się osławioną ‘monografią pedagogiczną’, model teoretyczny złożony z kategorii analitycznych, ‘węzłów’ i ‘łączników’ – selektywnym zestawieniem wypowiedzi respondentów, analiza treści – zwykłym streszczeniem artykułów prasowych. Nic w dorobku Kandydata nie świadczy o kompetencjach metodologicznych, których oczekuje się od samodzielnego pracownika nauk społecznych – krytycyzmu i samokrytycyzmu, zrozumienia logiki badania naukowego, znajomości różnych schematów badawczych oraz biegłości w metodach pomiaru i analizy danych. Wybierając wywiady jako główną metodę zbierania danych, Kandydat nie dochodzi do uogólnień opartych na zobiektywizowanej podstawie, lecz jedynie prezentuje stereotypowe opinie i ideologiczne hasła. Z tymi, które wpisują się w tradycję oskarżania kapitalizmu o zniszczenie w Polsce kwitnącej gospodarki i oświaty, Kandydat wydaje się sympatyzować, bez próby poddania ich niezależnemu, krytycznemu namysłowi.

Uważam, że przedstawiony do oceny dorobek nie stanowi dostatecznego uzasadnienia dla nadania drowi Robertowi Pawlakowi stopnia doktora habilitowanego w jakiegokolwiek dyscyplinie nauk społecznych, w szczególności w pedagogice” (s. 10 recenzji).

- Dr hab. Anna Zielińska prof. UW w konkluzji swojej recenzji stwierdziła:

„Niestety, analiza przedłożonej dokumentacji, a w szczególności trzech monografii, które wobec braku wskazania przez Habilitanta głównego osiągnięcia naukowego, traktuje równorzędnie, nie pozwala mi na sformułowanie pozytywnego wniosku. Badania prowadzone przez Habilitanta nie mają mocnych podstaw teoretycznych. Habilitant zajmuje się wieloma zagadnieniami, ale analizowanych problemów nie pogłębia. Najlepsze prace dr Roberta Pawlaka sytuują się w obszarach socjologii i polityki społecznej i nie ma podstaw, żeby osiągnięcia Habilitanta uznać za stanowiące znaczący wkład w rozwój dyscypliny pedagogika. Habilitant nie spełnia również drugiego kryterium do nadania stopnia doktora habilitowanego. Jego aktywność naukowa jest niewystarczająca. Nie spełnia bardzo wielu kryteriów, wymienionych w przepisach prawa, które stanowią podstawę nadania stopnia doktora

habilitowanego. W związku z tym stwierdzam, że w moim przekonaniu dorobek doktora Roberta Marka Pawlaka nie spełnia wymogów wskazanych w art. 219, ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z 20 lipca 2018 r. i tym samym wnoszę o odmowę nadania Kandydatowi stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika” (s. 10 recenzji).

Sformułowane przez Recenzentów konkluzje znalazły potwierdzenie podczas kolokwium habilitacyjnego, odbytego w dniu 1 marca 2021 r. Kandydat w trakcie spotkania z Komisją habilitacyjną nie wykazał, że Jego dorobek naukowy wnosi znaczny wkład do dyscypliny naukowej pedagogika, w ramach której ubiega się o stopień naukowy doktora habilitowanego. Odpowiedzi na zadane podczas kolokwium Doktorowi Robertowi Pawlakowi pytania dowiodły, że stosowany przez Niego sposób uprawiania nauki ma ateoretyczny i ahistoryczny charakter, Habilitant nie stosuje w prowadzonych przez siebie badaniach metodologii dyscypliny naukowej, jaką jest pedagogika. Kolokwium habilitacyjne potwierdziło zasadność negatywnych opinii wszystkich członków Komisji.

Biorąc pod uwagę cztery negatywne recenzje osiągnięć naukowych Kandydata, przebieg kolokwium habilitacyjnego oraz art. 221 ust. 10 ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce Komisja habilitacyjna jednogłośnie negatywnie zaopiniowała wniosek Doktora Roberta Pawlaka o nadanie Mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika.

prof. dr hab. Bogusław Śliwerski *n.c.muli*